

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/442/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613207772
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7613207772.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu M. S. C. B..K.. so sídlom v C., X. Č.. X, proti žalovanému G. Z., bytom v O., R. Č.. XXXX/X, zastúpeného opatrovníčkou A.. A. Z., zamestnankyňou Okresného súdu Spišská Nová Ves o zaplatenie 50,70 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.8.2013 č.k. 6C 231/2013-27 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na trovách konania sumu 67,20 eura platbou A.. N. E. advokátovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eura a na trovách konania sumu 43,94 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že žalovaný dňa 3.9.2012 na linke MHD č. 37 sa nepreukázal platným cestovným lístkom a teda žalovaný porušil ustanovenia prepravného poriadku žalobcu, preto v zmysle ust. § 12 ods. 2 písm. b/ a § 14 ods. 2 zák.č. 56/2012 a článku VI prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi cestovné v sume 0,70 eura a úhradu 50,-eur.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť. Trovy konania u žalobcu predstavovali uhradený súdny poplatok v sume 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia advokátom v zmysle vyhl.č. 655/2004 Z.z. ktoré si uplatnil za tri úkony právnej pomoci po 16,60 eura a 3x režijný paušál po 7,81 eura a daň z pridanej hodnoty vo výške 20%. Súd priznal žalobcovi len jednu polovicu všetkých trov konania, lebo táto polovica podľa jeho názoru je primeraná pohľadávke žalobcu voči žalovanému. Okrem toho vychádzal súd z názoru, že ide o početné žaloby žalobcu, podávané na súdy, kde sa opakujú dôvody a právna kvalifikácia.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia v sume 87,88 eura.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Aj podľa jeho názoru je nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor, avšak neprimeranosťou konania

v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Nemožno podľa jeho názoru nepriznať resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Ak súd svojím postupom náležite neodôvodní svoje rozhodnutie resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam nepochybne dochádza k odňatiu účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa nesprávne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. aj z toho dôvodu, že zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ a ani súdna aplikačná prax nevygenerovala rozsah neprimeranosti. Je preto potrebné jeho obsah vykladať v súlade s dôvodovou správou k zákonu č. 384/2008 Z.z. v zmysle ktorej mohol súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieva sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Má preto za to, že pri rozhodovacej činnosti súdu, pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však nie je prípad súdnej veci, nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny, okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je tak nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Podľa jeho názoru prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať mu ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní o trovách konania neriadil dôsledne ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. z hľadiska posúdenia primeranosti trov konania v drobných sporoch a v dôsledku toho v tejto časti nesprávne rozhodol.

V prejednávanej veci z obsahu žaloby vyplýva, že predmetom konania je úhrada cestovného v sume 0,70 eura a úhrada pokuty za cestovanie prostriedkom mestskej hromadnej dopravy bez platného cestovného lístka v sume 50,-eur. Žalobca si v konaní uplatnil zároveň aj náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 16,50 eura a trov právneho zastúpenia advokátom.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Citovaným ust. § 150 ods. 2 došlo k implementácií komunitárneho práva Európskej únie do Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa sleduje, aby vo veciach s nízkou hodnotou sporu dochádzalo k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú vo vzťahu k výške pohľadávky v drobných veciach neprimerané. Toto ustanovenie vychádza zo zásady, že cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymozenie pohľadávky s čo najnižšími nákladami a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o veci zaujímavé z hľadiska odmeny advokáta.

Z obsahu konania je zrejmé, že predmetom konania je istina v sume 50,70 eura a nepochybne ide o tzv. drobný spor z hľadiska výšky hodnoty predmetu konania. Zo strany žalobcu ide o jednu z veľkého množstva žalôb tohto druhu, pri ktorých skutkovým základom nároku je cestovanie prostriedkom mestskej hromadnej dopravy bez platného cestovného lístka. Je teda zrejmé, že ide o vec skutkovo, ako aj právne nenáročnú a aj samotné žaloby vykazujú znaky tzv. blanketárnych žalôb, do ktorých žalobca

iba dopĺňa údaje ohľadne žalovaného a stručné skutkové okolnosti. Za takejto situácie s poukazom na hodnotu predmetu konania už trovy, ktoré žaloba vyčíslil v súvislosti s jeho právnym zastúpením za 3 úkony právnej pomoci, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, zaslanie výzvy v rámci ďalšej porady s klientom a písomné podanie na súd v sume 87,88 eura možno považovať vzhľadom na výšku predmetu konania za neprimerane vysoké.

Odvolací súd sa nestotožňuje s výkladom žalobcu, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je možné použiť len v prípade, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. Toto bolo v dôvodovej správe uvedené len ako príklad pre zavedenie tohto ustanovenia, ale účelom takejto zákonnej úpravy bolo práve to, aby boli eliminované trovy právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach. Toto ustanovenie teda núti veriteľa a splnomocneného zástupcu k hospodárnosti. Súd prvého stupňa však pochybil, ak trovy konania žalobcu znížil spôsobom, že „priznal žalobcovi len 1/2 všetkých trov konania“ vrátane súdneho poplatku. Podľa názoru odvolacieho súdu zníženie zaplateného súdneho poplatku neprichádza do úvahy ani s odvolaním sa na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pretože bez zaplataenia tejto poplatkovej povinnosti by súdne konanie ani nemohlo prebehnúť. Preto pri úspešnom uplatňovaní pohľadávky je v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. aj u drobného sporu nutné priznať úspešnému navrhovateľovi náhradu trov súvisiacich so zaplatením súdneho poplatku, čo v danom prípade predstavuje sumu 16,50 eura.

Odvolací súd súhlasí s návrhom žalobcu, že právo účastníka za zastupovanie advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES), z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Toto právo účastníka na zastupovanie advokátom však nebráni súdu v drobných sporoch trovy konania znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči pohľadávke (§ 150 ods. 2). Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci sa jedná o skutkovo a právne nenáročnú vec (nárok na cestovné), správne postupoval súd prvého stupňa ak považoval žalobcom uplatnené trovy za neprimerané k vymáhanej pohľadávke. Nesprávne však aplikoval ust. § 150 ods. 2 ak trovy konania znížil aj v časti zaplateného súdneho poplatku. Odvolací súd je toho názoru, že voči pohľadávke z cestovného možno vzhľadom na hore uvedené skutočnosti považovať za primerané trovy právneho zastúpenia maximálne vo výške žalovanej pohľadávky t.j. v sume 50,70 eura a náhradu súdneho poplatku v sume 16,50 eura t.j. spolu v sume 67,20 eura.

Ak súd prvého stupňa vychádzal z iného právneho názoru vo vzťahu k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vec nesprávne právne posúdil, preto odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 67,20 eura.

Žalobca bol v odvolacom konaní čiastočne úspešný, avšak trovy odvolacieho konania nežiadal priznať, preto súd vyslovil, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Uvedené uznesenie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.